

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 442

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 26 mai 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 103 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), (3) și (4), ale art. 15 alin. (1) lit. i) și ale art. 52 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului	2–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.249/2019. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat în cetatea Vauban, pe platoul din fața catedralei Sf. Mihail, municipiul Alba Iulia, județul Alba, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Biserică de secol X—XI, de influență bizantină, în categoria I — arheologie, m — monument, grupa A	9–13
4.317. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului educației naționale, interimar, nr. 4.948/2019 privind organizarea și desfășurarea admiterii în învățământul liceal de stat pentru anul școlar 2020—2021	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 103**

din 25 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), (3) și (4), ale art. 15 alin. (1) lit. i) și ale art. 52 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1)—(3), ale art. 13 alin. (1) lit. f) și ale art. 30 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, excepție ridicată de Asociația Principia în Dosarul nr. 1.262/59/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 260D/2018.

2. La apelul nominal răspunde doamna consilier Linda Zenovia Timofan, cu împuternicire depusă la dosar, pentru partea Avocatul Poporului. Lipsește autoarea excepției de neconstituționalitate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții Avocatul Poporului, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată, în esență, că Avocatul Poporului poate ridica o excepție de neconstituționalitate în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, conform procedurii prevăzute de Legea nr. 47/1992 și Legea nr. 35/1997. În ceea ce privește caracterul instituției Avocatul Poporului, arată că, potrivit Constituției, Avocatul Poporului are rol de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor, instituția având un caracter autonom și independent. Astfel, invocarea unei excepții de neconstituționalitate rămâne la aprecierea Avocatului Poporului, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, și anume Deciziei nr. 336 din 24 septembrie 2013. În final, susține că argumentele autoarei excepției de neconstituționalitate sunt, în realitate, nemulțumiri față de faptul că Avocatul Poporului a ales să nu sesizeze Curtea Constituțională și, prin urmare, solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate invocate în fața instanței judecătorești.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.262/59/2017, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 2 alin. (1)—(3), ale art. 13 alin. (1) lit. f) și ale art. 30 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Asociația Principia în cadrul soluționării unei acțiuni de contencios administrativ având ca obiect constatarea refuzului nejustificat al pârâtului Avocatul Poporului de a soluționa o cerere de sesizare a Curții Constituționale, precum și obligarea pârâtului de a sesiza Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (4)—(6), ale art. 12 alin. (2)—(6) și ale anexei nr. 1 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece sesizarea Curții Constituționale este lăsată la libera apreciere a Avocatului Poporului, fără a exista criterii clare privind sesizarea Curții Constituționale, așa cum există în cazul sesizării acesteia de către instanțele de judecată, potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992.

7. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție, se susține că faptul că decizia Avocatului Poporului de a nu sesiza Curtea Constituțională nu poate fi supusă unui control judiciar, întrucât acesta este autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică și nimeni nu îl poate obliga pe Avocatul Poporului să se supună instrucțiunilor sau dispozițiilor sale, contravine prevederilor art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție, deoarece statul de drept presupune că și autoritățile publice și guvernării trebuie să se supună unor reguli juridice, iar un stat democratic se bazează pe respectarea drepturilor cetățenilor, acestea fiind garantate. Dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil se circumscriu drepturilor garantate și specifice statului democratic. Astfel, instituția Avocatul Poporului nu poate avea alte reguli decât o instanță de judecată, ale cărei hotărâri pot fi supuse controlului judiciar la o instanță superioară. Se mai susține că instituția Avocatul Poporului este condusă în totalitate de persoane numite politic (persoanele cu putere de decizie), nu răspunde juridic, iar bugetul acesteia este decis tot de partidul care deține majoritatea în Parlament și care se află la guvernare. Independența și imparțialitatea acestei instituții nu se pot susține, atât timp cât numirea și revocarea se fac direct de Parlament. Această instituție își arogă drepturi specifice magistraților, dar nu se supune controlului instanțelor de judecată, nu se supune controlului inspecției judiciare și nu respectă statutul magistraților.

8. În ceea ce privește încălcarea principiului separației puterilor în stat, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 972 din 21 noiembrie 2012, potrivit căreia autoritățile statului au datoria de a-și exercita competențele în limitele impuse de Constituție și de lege, fără a interveni în atribuțiile legale ale celorlalte autorități. Principiul echilibrului puterilor în stat obligă autoritățile publice cu competențe conjuncte în realizarea aceluiași obiectiv constituțional să colaboreze, iar nu să se obstrucționeze în buna lor funcționare. Legea nr. 35/1997 nu

prevede că Avocatul Poporului face parte dintre cele trei puteri: legislativă, executivă sau judecătorească. Astfel, deși condițiile de numire și de vechime sunt cele prevăzute pentru judecătorii Curții Constituționale, acesta nu îndeplinește un act de justiție, nu face parte din puterea judecătorească, ci este o autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică.

9. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces civil supus unor reguli procedurale și unor principii fundamentale, spre deosebire de soluția dată de o autoritate publică, cu atât mai mult cu cât pentru sesizarea Curții Constituționale de către Avocatul Poporului nu există nicio regulă și niciun criteriu clar, bine determinat. Lipsirea de o cale de acces la Curtea Constituțională, precum și accesul la instanță doar pentru a declara inadmisibilă cererea de obligare a Avocatului Poporului de a sesiza Curtea Constituțională încalcă prevederile Constituției și ale art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul de acces la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv. În plus, se susține că se încalcă și dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (2), art. 6 alin. (1)—(4), art. 7 alin. (4), art. 9 alin. (1), (2) și (3), art. 10 alin. (3), art. 13 lit. a)—d), art. 17, art. 20 alin. (1), art. 21, art. 22 alin. (1)—(4), art. 30—33, art. 34 alin. (2) și ale art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

10. Referitor la art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că acesta nu întrunește exigențele constituționale ale art. 1 alin. (5) cu privire la claritatea, precizia și previzibilitatea legii, deoarece legea nu prevede condițiile care ar trebui îndeplinite pentru ca Avocatul Poporului să sesizeze Curtea Constituțională. Textele de lege criticate contravin și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la principiul securității raporturilor juridice și la principiul încrederii legitime. Aplicarea discreționară a unui text de lege, lipsit de predictibilitate în ceea ce privește accesul la Curtea Constituțională, reprezintă și o ingerință a dreptului de acces la o instanță. Mai mult, soluția aleasă de Avocatul Poporului de a sesiza sau nu Curtea Constituțională nu va putea fi nici atacată în justiție. Se invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 1 din 10 ianuarie 2014, paragraful 225, și nr. 682 din 27 iunie 2012, precum și Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în Cauzele *Feldman și Slovyansky Bank împotriva Ucrainei și Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*.

11. Referitor la încalcarea art. 2 alin. (2) din Constituție, autoarea excepției de neconstituționalitate invocă Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 57, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că „Hotărârea Pellegrin trebuie să fie re poziționată în contextul jurisprudenței anterioare a Curții și să fie înțeleasă ca o primă distanțare de vechiul principiu al inaplicabilității art. 6 la funcția publică și un prim pas către aplicabilitatea parțială. Această hotărâre reflectă postulatul de bază conform căruia anumiți agenți publici, din cauza funcțiilor lor, au o legătură specială de încredere și loialitate cu angajatorul acestora”. Totodată, la paragraful 80 al aceleiași hotărâri, s-a reținut că „art. 13 din Convenție garantează existența în dreptul intern a unei căi de atac care să permită prevalarea de drepturile și libertățile din Convenție, astfel cum sunt consacrate în aceasta. Prin urmare, această dispoziție are drept consecință o cale de atac internă care permite examinarea conținutului unei «plângeri credibile» întemeiate pe Convenție și oferirea măsurilor de reparație corespunzătoare. Întinderea obligației care decurge din art. 13 pentru statele contractate

variază în funcție de natura plângerii reclamantului. Cu toate acestea, calea de atac prevăzută la art. 13 trebuie să fie «efectivă» atât în practică, cât și în drept [a se vedea, în special, Hotărârea Kudła împotriva Poloniei (GC), nr. 30210/96, pct. 157, CEDO 2000-XI]”.

12. În ceea ce privește încalcarea dispozițiilor art. 11, art. 20 și art. 148 din Constituție, autoarea excepției de neconstituționalitate precizează că Legea nr. 35/1997 conține prevederi diferite pentru Avocatul Poporului față de cele prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru Ombudsmanul European. Astfel, articolul 228 (ex-articolul 195 TCE) prevede la alin. (2) că „Ombudsmanul este ales, după fiecare alegere a Parlamentului European, pe durata legislaturii. Mandatul acestuia poate fi reînnoit. Ombudsmanul poate fi destituit de Curtea de Justiție, la plângerea Parlamentului European, în cazul în care nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sale sau a comis o abatere gravă”. Așadar, legislația europeană asigură garanțiile de independență a ombudsmanului, întrucât, chiar dacă există plângeri ale Parlamentului, doar o instanță de judecată independentă și imparțială poate decide dacă acea plângere este întemeiată sau nu, evitând abuzurile și interesele politice. De asemenea, în tratat sunt indicate expres situațiile în care Parlamentul poate face plângere pentru revocarea ombudsmanului, și anume atunci când nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sale sau a comis o abatere gravă. În schimb, potrivit legislației interne, Avocatul Poporului poate fi revocat ca urmare a încălcării Constituției și a legilor, conform art. 9 alin. (2) din Legea nr. 35/1997. Însă o încălcare a Constituției sau a legilor nu poate fi constatată de către Parlament, ci doar de către o instanță de judecată, respectiv de Curtea Constituțională, fiind afectată în acest mod independența instituției. O altă diferență față de tratat este și aceea că Avocatul Poporului nu poate fi obligat de nimeni să se supună instrucțiunilor sau „dispozițiilor” sale. Această formulare adăugată față de tratat, privind nesupunerea față de „dispoziții”, ar putea crea confuzie, înțelegându-se că Avocatul Poporului nu poate fi obligat să se supună nici dispozițiilor unei instanțe de judecată. Astfel, se susține că, în cauza C-337/15, Ombudsmanul European a fost sancționat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu plata unor daune morale pentru cauzarea unui prejudiciu unui petent. De asemenea, se invocă hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-234/02 Ombudsmanul European împotriva Frank Lamberts. Totodată, se susține că dispoziții privind Ombudsmanul European se regăsesc și în art. 41 și art. 51-54 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în Decizia Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (94/262/CECO, CE, Euratom), precum și în Decizia privind Codul Bunei Conduite Administrative a Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (CEDEFOP).

13. Referitor la încalcarea dispozițiilor art. 15 și art. 16 din Constituție, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că niciuna dintre părți, fie ea și o autoritate publică, nu poate invoca independența instituției pentru a se sustrage unei eventuale răspunderi și unui litigiu. De asemenea, în aceeași chestiune, respectiv sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată este obligată să respecte prevederile art. 29 din Legea nr. 47/1992, în timp ce Avocatul Poporului nu are niciun criteriu privind sesizarea Curții Constituționale, aceasta fiind lăsată la libera sa apreciere. Or, Avocatul Poporului nu poate avea criterii pentru independență, distincte de instanțele de judecată în aceeași chestiune, respectiv sesizarea Curții Constituționale. Se invocă, în acest sens, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a reținut că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este

justificată în mod obiectiv și rezonabil. În speță, este vorba despre instituții independente — instanțele de judecată și Avocatul Poporului — și de criteriile de sesizare a Curții Constituționale, care, în cazul instanțelor, sunt clare, iar, în cazul Avocatului Poporului, nu există, fiind lăsate la libera sa apreciere.

14. Referitor la încălcarea art. 21 din Constituție, autoarea excepției de neconstituționalitate arată că fiecare justițiabil are dreptul să prezinte în fața unei instanțe orice contestație referitoare la „drepturile și obligațiile sale cu caracter civil”, sens în care invocă prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenție și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia dreptul de acces la instanță trebuie să fie „concret și efectiv”. În plus, dreptul la o instanță include nu numai dreptul de a iniția o acțiune, ci și dreptul la soluționarea juridică a litigiului. Litigiile prezentate în fața unei instanțe constituționale pot, de asemenea, să intre sub incidența art. 6 din Convenție, sens în care invocă Hotărârea pronunțată în Cauza *Ruiz-Mateos împotriva Spaniei*. Așadar, atunci când accesul la o jurisdicție constituțională se poate realiza doar indirect prin intermediul instanței de judecată în cadrul unui litigiu sau prin intermediul Avocatului Poporului, prin nesesizarea Curții Constituționale se încalcă dreptul de acces la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție și de art. 6 din Convenție, sens în care se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011. Se mai susține că limitările aduse accesului la justiție nu au un scop legitim, iar, în cazul în care s-ar respinge acțiunea privind obligarea de către instanța judecătorească a Avocatului Poporului de a sesiza Curtea Constituțională, pe motiv că Avocatul Poporului nu se supune niciunei autorități, măsura nu este nici proporțională, fiind afectată însăși esența dreptului de acces la justiție. Dreptul de acces la justiție nu poate fi sacrificat sub pretextul independenței instituției Avocatului Poporului, mai ales că aceasta vizează verificarea constituționalității unor dispoziții legale care sunt în interesul cetățenilor, și nu anumite măsuri care ar împiedica apărarea drepturilor, intereselor și libertăților cetățenilor. Chiar dacă, prin Decizia nr. 336 din 24 septembrie 2013, Curtea Constituțională a stabilit că ridicarea directă a excepției de neconstituționalitate este și rămâne la aprecierea exclusivă a Avocatului Poporului, acesta neputând fi obligat sau împiedicat de nicio autoritate publică să ridice o atare excepție, aceasta poate realiza o interpretare preluând doctrina dreptului viu. Tendința jurisprudenței recente a Curții Constituționale este aceea de a stabili și dezvolta exigențe constituționale sporite în sensul asigurării unei protecții efective a drepturilor și libertăților fundamentale, integrate conținutului normativ al art. 16, art. 21 sau al art. 129 din Constituție. Se invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

15. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 52, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că este o asociație care are ca scop apărarea și promovarea drepturilor cetățenilor, iar prin îngrădirea dreptului de a contesta refuzul nejustificat al Avocatului Poporului de a soluționa cererea de sesizare a Curții Constituționale i se încalcă dreptul prevăzut de art. 52 din Constituție, paguba constând în îngrădirea scopului pentru care a fost înființată asociația.

16. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile de lege criticate i se restrânge dreptul de a se soluționa cererea pe fond, respectiv dreptul de acces la justiție și la un proces echitabil, precum și dreptul de recurs efectiv, iar o atare restrângere nu este proporțională.

17. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 124 din Constituție, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că, deși nu înfăptuiește justiția, condițiile de numire a Avocatului Poporului sunt cele prevăzute pentru judecătorii de la Curtea

Constituțională. Totodată, susține că instituția Avocatul Poporului este lipsită de independență și de imparțialitate. Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, lipsa de independență sau imparțialitate a organului decizional sau încălcarea de către acest organ a unei garanții procedurale fundamentale nu poate constitui o încălcare a art. 6 paragraful 1 din Convenție în cazul în care decizia a fost supusă controlului ulterior din partea unui organ judiciar cu jurisdicție deplină care a asigurat respectarea garanțiilor prevăzute de art. 6 paragraful 1, remediind încălcarea inițială.

18. În final, referitor la încălcarea art. 126 din Constituție, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că, în cazul în care actele emise de Avocatul Poporului nu ar putea fi supuse controlului judecătorec, această instituție se transformă în putere judecătorească, concurentă cu instanțele judecătorești, actul emis de aceasta echivalând cu o hotărâre definitivă.

19. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale menționate, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 336 din 24 septembrie 2013. Consideră că argumentele de neconstituționalitate vizează în fapt nemulțumirea reclamantei față de inexistența, în cadrul instituției Avocatul Poporului, a unui mecanism obligatoriu de sesizare a Curții Constituționale cu excepțiile de neconstituționalitate solicitate. De asemenea, instanța apreciază că prevederile de lege criticate sunt în concordanță atât cu Constituția României, cât și cu documentele internaționale care guvernează modul de organizare și funcționare a instituțiilor de tip Ombudsman, respectiv Recomandarea Adunării Parlamentare a Consiliului Europei 1615 (2003) pct. 7.2 și 7.5.

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, deoarece, în realitate, argumentele de neconstituționalitate vizează nemulțumirea autoarei excepției față de inexistența în cadrul instituției Avocatul Poporului a unui mecanism obligatoriu de sesizare a Curții Constituționale cu excepțiile de neconstituționalitate solicitate de persoanele fizice. Finalitatea demersului autoarei excepției o constituie, în mod evident, obligarea instituției Avocatul Poporului, fie prin intermediul instanței de judecată, fie al legiuitorului, la ridicarea directă a unei excepții de neconstituționalitate în sensul dorit de Asociația Principia.

22. De altfel, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu sunt de natură a îngreuna accesul la justiția constituțională, ci, dimpotrivă, acestea conturează natura juridică specifică a instituției Avocatul Poporului, punând la dispoziția acesteia un instrument juridic suplimentar de intervenție în scopul protejării drepturilor și libertăților constituționale, prin intermediul declanșării controlului de constituționalitate. Astfel, soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate direct de Avocatul Poporului se face în cadrul unui control abstract de constituționalitate, ceea ce înseamnă că Avocatul Poporului ridică o excepție de neconstituționalitate distinct de orice procedură judiciară, așadar, în lipsa vreunui litigiu, el neavând de apărut vreun drept subiectiv. Instituirea unui mecanism obligatoriu de control al legilor și ordonanțelor Guvernului este apanajul exclusiv al legiuitorului, însă soluția legislativă aleasă ar trebui să asigure Avocatului Poporului garanțiile de autoritate, independență și imparțialitate care țin de însăși esența unei instituții de tip Ombudsman. De altfel, asemenea propuneri legislative au

existat, însă au fost respinse de Parlament, întrucât textul propus, stabilind în sarcina Avocatului Poporului obligația de a sesiza direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a ordonanțelor Guvernului, ar fi contravenit dispozițiilor constituționale ale art. 146 lit. d) teza finală, potrivit căroră „*excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului*”, precum și celor ale art. 58—60, care stabilesc rolul Avocatului Poporului. Implicarea Avocatului Poporului în controlul de constituționalitate trebuie abordată prin interpretarea art. 146 lit. d) teza finală din Legea fundamentală în coroborare cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. 58—60 și având în vedere prevederile Legii nr. 47/1992. Potrivit art. 58—60 din Constituție și art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997, rolul Avocatului Poporului este acela de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile acestora cu autoritățile publice. În vederea realizării acestui scop, Avocatul Poporului a fost investit cu o serie de prerogative, printre care, după revizuirea Constituției în anul 2003, și cu posibilitatea sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a legilor și ordonanțelor, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, raportat la art. 15 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 35/1997. Este evident că prin această importantă atribuție Avocatul Poporului dispune de o pârghie serioasă și eficientă pentru îndeplinirea rolului său constituțional. Deși nici Constituția și nici legea sa organică nu reglementează cazurile în care se ridică excepția de neconstituționalitate, se poate concluziona că prin posibilitatea sesizării Curții Constituționale nu s-a urmărit ca instituția Avocatului Poporului să fie transformată într-un arbitru între instituțiile statului și nici să se substituie Curții Constituționale sau Parlamentului. Tocmai din acest motiv, Avocatul Poporului are latitudinea de a stabili cazurile în care poate să intervină. Or, sesizarea directă a Curții Constituționale, fără a se oferi Avocatului Poporului posibilitatea de a analiza îndeplinirea condițiilor de admisibilitate stabilite de lege, precum și de a aprecia asupra neconcordanței dispozițiilor legale criticate față de prevederile Legii fundamentale ar contraveni statutului său de instituție independentă, creând un precedent periculos, la îndemâna oricui urmărește atingerea unui scop politic prin utilizarea mecanismului excepției de neconstituționalitate. Reglementarea obligației Avocatului Poporului de a sesiza direct Curtea Constituțională ar fi menită să anihileze orice posibilitate de analiză judicioasă a aspectelor de constituționalitate, implicarea Avocatului Poporului în controlul de constituționalitate în această situație limitându-se doar la „expedierea” către Curtea Constituțională a solicitării motivate primite. În temeiul reglementării legale menționate, Avocatul Poporului nu-și poate exercita atribuțiile decât în limitele constituționale și legale stabilite în vederea îndeplinirii rolului său de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice, fără a se substitui altor autorități publice care, la rândul lor, trebuie să-și îndeplinească propriile atribuții, astfel cum sunt acestea reglementate în legislația în vigoare. Este semnificativ faptul că jurământul pe care trebuie să-l depună Avocatul Poporului, cu prilejul investirii lui, cuprinde obligația acestuia de a apăra drepturile și libertățile cetățenilor și de a-și îndeplini cu bunăcredință și imparțialitate atribuțiile. În ceea ce privește posibilitatea cetățenilor de a beneficia de protecția drepturilor și libertăților lor, legislația actuală reglementează o serie de mijloace menite să asigure protecția cetățenilor împotriva aplicării unor dispoziții legale neconstituționale. În plus, persoanele fizice au posibilitatea de a solicita Avocatului Poporului examinarea constituționalității unei dispoziții legale, în vederea sesizării directe a Curții Constituționale. Coordonatele sesizării Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate au fost confirmate de jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, prin Decizia nr. 336 din

24 septembrie 2013, Curtea Constituțională subliniind caracterul independent și autonom al Avocatului Poporului.

23. Totodată, Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 2 alin. (1), alin. (3) și alin. (4), ale art. 15 alin. (1) lit. i), ale art. 52 din Legea nr. 35/1997 sunt în concordanță cu documentele internaționale care stabilesc standardele funcționării instituțiilor de tip Ombudsman, precum și prerogativele acestora. Pe de o parte, Recomandarea 1615 (2003) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind instituțiile Ombudsman stabilește, la pct. 7.5 că Ombudsman-ul trebuie să beneficieze de „imunitate personală împotriva oricărei proceduri disciplinare, administrative sau penale sau a oricăror sancțiuni legate de îndeplinirea responsabilităților oficiale, altele decât revocarea din partea Parlamentului pentru incapacitate sau abatere etică gravă”, iar, pe de altă parte, Comisia de la Veneția apreciază că imunitatea funcțională ar trebui să existe pe o durată nedeterminată și să fie extinsă și asupra personalului angajat. O altă caracteristică esențială a independenței funcționale a instituției Ombudsman este prevăzută, cu titlu de principiu, la pct. 7.2 din Recomandarea 1615 (2003) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, și anume „garantarea independenței în ceea ce privește subiectul anchetelor, inclusiv, și în special, în ceea ce privește primirea petițiilor, deciziile privind acceptarea sau respingerea petițiilor ca inadmisibile sau inițierea investigațiilor din proprie inițiativă, luarea deciziilor cu privire la momentul și modul de desfășurare a investigațiilor, luarea în considerare a probelor, tragerea concluziilor, pregătirea și prezentarea recomandărilor și a rapoartelor, precum și publicarea acestora”. Prin urmare, cadrul legal de reglementare al instituției Avocatului Poporului este în concordanță atât cu prevederile Constituției României, cât și cu documentele internaționale care guvernează modul de organizare și funcționare al instituțiilor de tip Ombudsman, cum este și Avocatul Poporului din România, instituție bazată pe medierea și dialogul dintre autoritățile statului și persoanele fizice ale căror drepturi au fost încălcate.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. 2 alin. (1)—(3), ale art. 13 alin. (1) lit. f) și ale art. 30 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 15 aprilie 2014, cu următorul conținut:

— Art. 2 alin. (1)—(3): „(1) *Instituția Avocatul Poporului este autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică, în condițiile legii.*

(2) *În exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului nu se substituie autorităților publice.*

(3) *Avocatul Poporului nu poate fi supus niciunui mandat imperativ sau reprezentativ. Nimeni nu îl poate obliga pe Avocatul Poporului să se supună instrucțiunilor sau dispozițiilor sale.”;*

— Art. 13 alin. (1) lit. f): „(1) Avocatul Poporului are următoarele atribuții: [...] f) poate sesiza direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a legilor și ordonanțelor;”;

— Art. 30: „Avocatul Poporului și adjuncții săi nu răspund juridic pentru opiniile exprimate sau pentru actele pe care le îndeplinesc, cu respectarea legii, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege.”

27. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, Legea nr. 35/1997 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 27 februarie 2018, textele de lege criticate regăsindu-se la art. 2 alin. (1), (3) și (4), art. 15 alin. (1) lit. i) și art. 52 din Legea nr. 35/1997, cu același conținut normativ, după cum urmează:

— Art. 2 alin. (1), (3) și (4): „(1) Instituția Avocatul Poporului este autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică, în condițiile legii.

[...]

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului nu se substituie autorităților publice.

(4) Avocatul Poporului nu poate fi supus niciunui mandat imperativ sau reprezentativ. Nimeni nu îl poate obliga pe Avocatul Poporului să se supună instrucțiunilor sau dispozițiilor sale.”

— Art. 15 alin. (1) lit. i): „(1) Avocatul Poporului are următoarele atribuții: [...] i) poate sesiza direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a legilor și ordonanțelor;”

— Art. 52: „Avocatul Poporului și adjuncții săi nu răspund juridic pentru opiniile exprimate sau pentru actele pe care le îndeplinesc, cu respectarea legii, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege.”

28. Prin urmare, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 2 alin. (1), (3) și (4), ale art. 15 alin. (1) lit. i) și ale art. 52 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului.

29. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (3)—(5) privind statul român, art. 2 alin. (2) potrivit căruia „Niciun grup și nicio persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu”, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (1) și (2) privind înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (1) și (6) privind instanțele judecătorești și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și celor ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 58 alin. (3) din Constituție, organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului se stabilesc prin lege organică. Ținând cont de aceste dispoziții constituționale, art. 2 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 35/1997 reglementează statutul instituției Avocatului Poporului de autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică și prevăd că, în exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului nu se substituie autorităților publice. De asemenea, Avocatul Poporului nu poate fi supus niciunui mandat imperativ sau reprezentativ. Nimeni nu îl poate obliga pe Avocatul Poporului să se supună instrucțiunilor sau dispozițiilor sale.

31. Principala critică a autoarei excepției de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 35/1997, din perspectiva faptului că sesizarea Curții

Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate este lăsată la libera apreciere a Avocatului Poporului, fără a exista criterii clare, așa cum există în cazul sesizării acesteia de către instanțele de judecată, potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992. Cu privire la această critică, Curtea reține că Legea fundamentală prevede posibilitatea Avocatului Poporului de a sesiza Curtea Constituțională în două situații, și anume, în cazul legilor înainte de promulgare potrivit art. 146 lit. a) teza întâi, precum și în cazul excepției de neconstituționalitate a legilor și ordonanțelor — potrivit art. 146 lit. d) teza a doua. În ambele situații, este vorba despre un control abstract de constituționalitate, spre deosebire de controlul concret de constituționalitate efectuat de Curtea Constituțională la sesizarea instanțelor judecătorești cu o excepție de neconstituționalitate, în temeiul art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție.

32. Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997, devenit art. 15 alin. (1) lit. i) după republicarea legii, prin Decizia nr. 336 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 7 noiembrie 2013, respingând excepția de neconstituționalitate a acestora. Curtea Constituțională a reținut că atribuția Avocatului Poporului de a ridica excepții de neconstituționalitate a fost introdusă prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003. Soluția legislativă criticată a fost introdusă în cuprinsul Legii nr. 35/1997 prin art. I pct. 10 din Legea nr. 233/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iunie 2004. Curtea a mai reținut că art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 reia la nivel infraconstituțional dispozițiile art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, potrivit căruia „excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului”.

33. Curtea a mai constatat că, potrivit jurisprudenței sale constante, Avocatul Poporului poate declanșa controlul de constituționalitate pe calea excepției de neconstituționalitate indiferent de problemele vizate prin aceasta (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 544 din 28 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 30 iunie 2006, Decizia nr. 567 din 11 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 14 iulie 2006, Decizia nr. 392 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 15 mai 2007, Decizia nr. 742 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, Decizia nr. 365 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 9 aprilie 2009, Decizia nr. 1.555 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 28 decembrie 2009, sau Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010), însă ridicarea directă a excepției de neconstituționalitate este și rămâne la aprecierea exclusivă a Avocatului Poporului, acesta neputând fi obligat sau împiedicat de nicio autoritate publică să ridice o atare excepție. În consecință, Curtea a constatat că Avocatul Poporului are exclusivitatea în privința deciziei de a ridica o excepție de neconstituționalitate, parte a independenței instituționale și funcționale de care acesta se bucură.

34. Cu privire la comparația pe care o face autoarea excepției între o excepție de neconstituționalitate ridicată în cadrul unui litigiu în fața instanței judecătorești, potrivit art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, și o excepție de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului, potrivit art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, din perspectiva condițiilor de admisibilitate, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 64 din 9 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 145 din 27 februarie 2017. La paragraful 44 al acestei decizii, Curtea a stabilit că, referitor la cea de-a doua teză a art. 146 lit. d) din Constituție, sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 „nu poate fi interpretată în același fel ca în cazul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, întrucât soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate direct de Avocatul Poporului se face în cadrul unui control abstract de constituționalitate” (a se vedea Decizia nr. 1.167 din 15 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011, și Decizia nr. 549 din 15 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 24 septembrie 2015, paragraful 16). Astfel, Avocatul Poporului ridică o excepție de neconstituționalitate distinct de orice procedură judiciară, așadar, în lipsa vreunui litigiu, el neavând de apărut vreun drept subiectiv (a se vedea, cu privire la caracterul abstract al controlului exercitat în condițiile art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, Decizia nr. 163 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 4 aprilie 2013, iar cu privire la condiționările și implicațiile unui control abstract de constituționalitate, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 260 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 33).

35. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

36. Având în vedere această jurisprudență, Curtea constată că dispozițiile art. 2 alin. (1), (3) și (4) și ale art. 15 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 35/1997 — care reglementează statutul instituției Avocatul Poporului și atribuția acestuia de a sesiza direct Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate — nu contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, nefiind lipsite de claritate și precizie în ceea ce privește procedura de sesizare a Curții Constituționale. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, Avocatul Poporului ridică o excepție de neconstituționalitate distinct de orice procedură judiciară, așadar, în lipsa vreunui litigiu, el neavând de apărut vreun drept subiectiv, fiind vorba, așadar, despre un control abstract de constituționalitate.

37. Referitor la încălcarea prevederilor din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, Curtea constată că aceasta nu este o veritabilă critică de neconstituționalitate, nefiind raportată la principii sau dispoziții constituționale, așa cum prevede art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

38. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la încălcarea accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, astfel cum sunt prevăzute în art. 21 din Constituție și în art. 6 și art. 13 din Convenție, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită. Astfel, potrivit art. 21 din Constituție, orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, precitată, Curtea Constituțională a reținut că, în ceea ce privește incidența prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cadrul procedurilor desfășurate în fața curților constituționale, prin Hotărârea din 23 iunie 1993, pronunțată în Cauza *Ruiz-Mateos împotriva Spaniei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, deși Curții Constituționale nu îi revine sarcina de a statua cu privire la fondul unei cauze, decizia acesteia poate să aibă consecințe asupra obiectului litigiului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că nu se poate exclude într-o manieră generală aplicabilitatea art. 6 din Convenție la procedurile în fața jurisdicțiilor constituționale. Atunci când dreptul intern prevede existența unor asemenea

jurisdicții, la care accesul este deschis direct sau indirect justițiabililor, procedurile care se desfășoară în fața lor trebuie să respecte principiile prevăzute de art. 6 din Convenție, atunci când decizia Curții Constituționale poate influența fondul litigiului ce se dezbate în fața instanțelor ordinare. Prin urmare, art. 6 din Convenție va fi aplicabil în cazul jurisdicțiilor constituționale doar atunci când aceste jurisdicții exercită controlul de constituționalitate la sesizarea persoanelor, pentru apărarea drepturilor lor fundamentale, fie pe calea recursului direct, fie pe cale de excepție.

39. Or, Curtea reține că, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, în cazul ridicării unei excepții de neconstituționalitate de către Avocatul Poporului, Curtea Constituțională nu exercită un control de constituționalitate concret, care ar putea să influențeze fondul litigiului, deoarece sesizarea Avocatului Poporului se face distinct de orice procedură judiciară, iar nu în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unei instanțe judecătorești. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 21 din Constituție și ale art. 6 și art. 13 din Convenție nu au aplicabilitate în procedura de sesizare directă a Curții Constituționale de către Avocatul Poporului cu o excepție de neconstituționalitate, deoarece această procedură nu are legătură cu vreun litigiu aflat pe rolul instanțelor judecătorești. Pe de altă parte, Curtea reține că orice persoană are dreptul de a formula, în cadrul unui litigiu aflat pe rolul instanțelor judecătorești, în care este parte, o cerere de sesizare a Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate, în temeiul art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție și în condițiile prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992.

40. Curtea constată că, în ipoteza în care Avocatul Poporului ar fi obligat să sesizeze Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate, la cererea persoanelor fizice sau juridice, s-ar ajunge la convertirea controlului de constituționalitate realizat pe calea excepției de neconstituționalitate într-o veritabilă *actio popularis*, instrument nereglementat de Constituție în sistemul românesc de control de constituționalitate a legilor.

41. Referitor la critica privind încălcarea principiului separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, principiu prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece atribuția Avocatului Poporului de a sesiza Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate este prevăzută în art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție. Așadar, dispozițiile de lege criticate nu prevăd imixtiuni ale vreuneia dintre cele trei puteri: legislativă, executivă și judecătorească în activitatea alteia.

42. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate care vizează încălcarea art. 2 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia niciun grup și nicio persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, întrucât faptul că Avocatul Poporului decide, în mod exclusiv, dacă sesizează sau nu Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate, neputând fi obligat sau împiedicat de nicio autoritate publică să ridice o atare excepție, nu are semnificația exercitării suveranității naționale în nume propriu, ci reprezintă o atribuție prevăzută de Constituție.

43. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (1) privind universalitatea și ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi din Constituție, prin faptul că sesizarea Curții Constituționale de către Avocatul Poporului este lăsată la libera sa apreciere, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate dau expresie prevederilor art. 146 lit. d) teza a doua din Legea fundamentală și nu conțin reglementări care să contravină nici art. 15 alin. (1), potrivit căruia cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, și nici art. 16 privind principiul egalității în drepturi. Comparația

pe care o face autoarea excepției între instanțele judecătorești și Avocatul Poporului, în ceea ce privește sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate, nu poate fi primită, deoarece vizează două tipuri diferite de control de constituționalitate, din punctul de vedere al existenței sau nu a unui litigiu aflat pe rolul instanțelor judecătorești, în care să se fi ridicat excepția de neconstituționalitate.

44. Referitor la critica privind încălcarea art. 52 din Constituție, Curtea constată că dispozițiile criticate din Legea nr. 35/1997 nu încalcă dreptul persoanei vătămate într-un drept al său sau într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, Avocatul Poporului are exclusivitate în privința deciziei de a ridica o excepție de neconstituționalitate, parte a independenței instituționale și funcționale de care acesta se bucură.

45. Cât privește invocarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este incidentă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

46. De asemenea, dispozițiile art. 124 și art. 126 din Constituție, invocate din perspectiva lipsei de independență și imparțialitate a Avocatului Poporului, nu au incidență în cauză, deoarece acestea se referă la înfăptuirea justiției, în numele legii, de către instanțele judecătorești și la independența instanțelor judecătorești, neavând nicio legătură cu statutul Avocatului Poporului și cu atribuția acestuia de a sesiza Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate.

47. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 11, art. 20 și art. 148, prin faptul că reglementările europene privind Ombudsmanul European diferă față de cele naționale privind Avocatul Poporului, în ceea ce privește numirea, revocarea și garanțiile de independență, Curtea constată că această critică nu poate fi primită, deoarece este evident că statutul Ombudsmanului European este diferit de cel al Avocatului Poporului, reglementările naționale privind numirea și revocarea Avocatului Poporului neputând fi aceleași cu cele europene privind numirea și revocarea Ombudsmanului European.

48. Cu privire la răspunderea Avocatului Poporului și la dispozițiile art. 52 din Legea nr. 35/1997, potrivit cărora Avocatul

Poporului și adjuncții săi nu răspund juridic pentru opiniile exprimate sau pentru actele pe care le îndeplinesc, *cu respectarea legii*, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, Curtea constată că nici aceste dispoziții criticate nu contravin prevederilor constituționale. Din analiza textului de lege criticat, se observă că este exclusă răspunderea juridică doar în cazul respectării legii, nu și în situația nerespectării acesteia.

49. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, în ceea ce privește statutul și răspunderea Avocatului Poporului, prin Decizia nr. 732 din 10 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 12 iulie 2012, acesta se află în raporturi constituționale și legale directe cu Parlamentul. Astfel, din coroborarea dispozițiilor art. 58 alin. (1) și ale art. 65 alin. (2) lit. i) din Constituție, reiese că Avocatul Poporului este numit în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, pe o perioadă de 5 ani. Totodată, în condițiile Legii nr. 35/1997, mandatul Avocatului Poporului încetează înainte de termen, printre altele, în caz de revocare din funcție, iar revocarea din funcție a Avocatului Poporului, ca urmare a încălcării Constituției și a legilor, se face de Camera Deputaților și de Senat, în ședință comună, cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți, la propunerea birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, pe baza raportului comun al comisiilor juridice ale celor două Camere ale Parlamentului. Pe de altă parte, Curtea a reținut că, în conformitate cu art. 60 din Constituție, Avocatul Poporului prezintă celor două Camere ale Parlamentului rapoarte, anual sau la cererea acestora, iar rapoartele pot conține recomandări privind legislația sau măsuri de altă natură, pentru ocrotirea drepturilor și a libertăților cetățenilor.

50. Așadar, Curtea a constatat că Avocatul Poporului răspunde numai în fața Parlamentului, activitatea sa fiind supusă controlului parlamentar. Ca urmare, Parlamentul este singura autoritate în măsură să aprecieze dacă activitatea desfășurată de Avocatul Poporului, în calitatea sa de conducător al instituției, s-a realizat în limitele stabilite de Constituție și lege sau, dimpotrivă, cu încălcarea acestora și, în consecință, printr-o evaluare obiectivă în cadrul căilor și procedurilor exclusiv parlamentare, să dispună măsurile legale.

51. Având în vedere aceste considerente cuprinse în Decizia nr. 732 din 10 iulie 2012, precitată, critica autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la lipsa de independență a Avocatului Poporului și la lipsa de răspundere a acestuia este neîntemeiată.

52. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Principia în Dosarul nr. 1.262/59/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 2 alin. (1), (3) și (4), ale art. 15 alin. (1) lit. i) și ale art. 52 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

**privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat în cetatea Vauban,
pe platoul din fața catedralei Sf. Mihail, municipiul Alba Iulia, județul Alba,
în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Biserică de secol X—XI, de influență bizantină,
în categoria I — arheologie, m — monument, grupa A**

Având în vedere Referatul nr. 6.602 din 20 noiembrie 2019 a proiectului Ordinului ministrului culturii privind clasarea imobilului situat în cetatea Vauban, pe platoul din fața catedralei Sf. Mihail, municipiul Alba Iulia, județul Alba, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Biserica din secolele X—XI de influență bizantină (Biserica episcopului Hierotheos), în categoria I — arheologie, m — monument, grupa A,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. d) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Biserica de secol X—XI, de influență bizantină, imobil situat în cetatea Vauban, pe platoul din fața catedralei Sf. Mihail, municipiul Alba Iulia, județul Alba, în categoria m — monument, I — arheologie, grupa A, cu codul în Lista monumentelor istorice LMI AB-I-m-A-21174.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt date în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Camelia Veronica Marcu,
secretar general

București, 23 decembrie 2019.
Nr. 3.249.

ANEXĂ

**Zona de protecție în coordonate stereo 70 a monumentului istoric Biserică de secol X—XI, de influență bizantină,
imobil situat pe platoul din fața catedralei Sf. Mihail, municipiul Alba Iulia, județul Alba**

Nr. crt.	X	Y
1	389249,660	508472,958
2	389246,200	508474,890
3	389243,818	508503,532
4	389227,937	508521,796
5	389232,921	508529,588
6	389249,466	508549,292
7	389249,930	508550,697
8	389249,220	508552,110
9	389215,724	508580,234
10	389206,797	508585,226
11	389189,303	508599,130
12	389187,134	508606,570
13	389190,622	508611,539
14	389225,173	508631,781

Nr. crt.	X	Y
15	389228,555	508634,900
16	389260,842	508653,404
17	389260,818	508664,535
18	389263,330	508669,368
19	389272,605	508675,753
20	389278,825	508677,687
21	389276,421	508683,572
22	389276,314	508683,930
23	389245,641	508782,951
24	389242,108	508793,995
25	389238,286	508806,292
26	389238,812	508810,479
27	389241,672	508813,632
28	389267,340	508829,026
29	389270,441	508831,226

Nr. crt.	X	Y
30	389292,517	508846,872
31	389288,731	508851,116
32	389289,474	508851,695
33	389289,009	508852,036
34	389301,550	508858,640
35	389296,356	508862,493
36	389307,898	508869,922
37	389308,184	508869,729
38	389326,089	508884,429
39	389331,590	508881,335
40	389340,180	508886,752
41	389340,066	508898,863
42	389339,401	508899,334
43	389336,852	508915,367
44	389338,798	508914,203
45	389337,303	508930,805
46	389337,034	508931,135
47	389336,013	508953,127
48	389336,955	508952,432
49	389342,554	508976,178
50	389345,546	508973,868
51	389354,482	508980,007
52	389344,321	508988,053
53	389350,849	508997,940
54	389364,711	509002,422
55	389371,946	509003,791
56	389381,542	508995,377
57	389399,899	508994,468
58	389417,704	508991,844
59	389411,668	508998,517
60	389420,819	509006,309
61	389428,759	508998,226
62	389448,443	509003,088
63	389451,201	509000,565
64	389455,848	509006,546
65	389457,468	509015,959
66	389465,772	509032,685
67	389455,973	509044,246
68	389463,714	509057,782
69	389473,173	509047,381
70	389474,620	509061,123
71	389446,762	509092,945
72	389459,255	509103,440
73	389469,805	509091,702
74	389473,057	509085,969
75	389479,600	509079,009

Nr. crt.	X	Y
76	389485,857	509094,591
77	389487,045	509093,295
78	389505,094	509133,892
79	389509,359	509142,015
80	389510,329	509145,695
81	389512,166	509147,137
82	389512,963	509146,168
83	389514,432	509147,390
84	389514,890	509146,860
85	389516,646	509148,325
86	389515,517	509149,881
87	389520,431	509154,182
88	389528,699	509154,973
89	389531,787	509154,973
90	389538,008	509153,278
91	389544,504	509150,704
92	389562,951	509137,792
93	389566,317	509136,368
94	389581,131	509121,397
95	389642,211	509078,291
96	389649,111	509081,913
97	389649,358	509085,491
98	389650,504	509090,387
99	389651,805	509091,341
100	389654,546	509091,134
101	389657,278	509091,095
102	389660,173	509091,441
103	389685,686	509109,275
104	389688,497	509114,968
105	389690,510	509117,568
106	389693,447	509119,450
107	389696,622	509120,061
108	389719,689	509129,628
109	389755,277	509143,688
110	389775,931	509151,205
111	389777,729	509151,682
112	389780,230	509151,503
113	389782,687	509151,064
114	389784,831	509150,154
115	389787,240	509148,929
116	389790,981	509144,632
117	389794,071	509138,390
118	389804,151	509116,247
119	389807,947	509110,402
120	389816,154	509089,047
121	389820,617	509071,705

Nr. crt.	X	Y
122	389826,511	509055,343
123	389829,904	509052,179
124	389832,124	509050,738
125	389834,976	509049,520
126	389837,496	509048,805
127	389839,510	509048,927
128	389841,472	509049,047
129	389843,265	509049,156
130	389845,294	509049,279
131	389846,233	509049,450
132	389898,602	509068,637
133	389930,359	509075,065
134	389948,564	509083,215
135	389989,534	509093,928
136	390025,214	509102,680
137	390053,048	509109,478
138	390062,234	509109,987
139	390068,802	509104,699
140	390072,786	509081,883
141	390072,059	509078,368
142	390070,625	509077,211
143	390066,883	509076,825
144	390064,441	509039,450
145	390064,583	509033,692
146	390049,377	508886,189
147	390049,551	508884,296
148	390050,878	508882,048
149	390052,208	508881,070
150	390076,518	508868,469
151	390081,667	508856,280
152	390081,453	508827,323
153	390077,269	508824,799
154	390071,349	508812,106
155	390063,135	508794,968
156	390059,275	508787,247
157	390062,017	508786,307
158	390044,998	508753,392
159	390042,118	508753,468
160	390036,109	508722,407
161	390042,410	508722,074
162	390041,671	508715,361
163	390040,698	508697,888
164	390040,851	508693,382
165	390043,022	508686,379
166	390036,053	508686,091
167	390035,554	508674,776

Nr. crt.	X	Y
168	390030,340	508669,693
169	390026,341	508658,374
170	390016,475	508657,293
171	390018,094	508643,938
172	390019,268	508637,519
173	390023,093	508621,719
174	390025,405	508612,547
175	390028,605	508591,050
176	390026,142	508584,842
177	390021,305	508575,663
178	390010,184	508555,059
179	390008,397	508555,139
180	390011,380	508554,615
181	390006,796	508548,096
182	390006,722	508547,975
183	390004,413	508548,931
184	390000,137	508542,529
185	390003,973	508540,063
186	390009,069	508536,907
187	390024,208	508530,653
188	390021,834	508518,272
189	390030,008	508515,390
190	390035,477	508513,462
191	390037,664	508512,691
192	390044,611	508510,241
193	390049,552	508508,618
194	390046,379	508501,603
195	390032,157	508507,843
196	390031,491	508506,573
197	390030,492	508504,680
198	390029,118	508502,049
199	390013,407	508509,508
200	390016,335	508487,168
201	390021,993	508487,094
202	390021,383	508481,184
203	390022,174	508470,318
204	390026,194	508467,951
205	390029,995	508453,065
206	390032,925	508452,224
207	390036,631	508450,959
208	390034,659	508444,679
209	390039,354	508443,128
210	390034,267	508429,123
211	390031,161	508430,107
212	390028,294	508431,130
213	390015,227	508413,739

Nr. crt.	X	Y
214	390018,002	508413,156
215	390026,767	508410,310
216	390024,144	508407,448
217	390022,023	508404,196
218	390018,680	508399,762
219	390005,034	508381,050
220	389991,839	508383,481
221	389970,241	508362,095
222	389974,374	508360,588
223	389966,042	508348,428
224	389967,217	508348,081
225	389963,419	508335,109
226	389962,044	508335,479
227	389958,594	508321,971
228	389957,933	508322,152
229	389957,467	508319,297
230	389954,620	508308,052
231	389950,261	508309,377
232	389948,430	508294,710
233	389948,138	508284,654
234	389945,018	508272,550
235	389951,668	508270,529
236	389952,113	508255,652
237	389954,098	508255,190
238	389951,232	508236,100
239	389952,764	508235,736
240	389960,269	508233,732
241	389962,928	508233,023
242	389957,694	508215,592
243	389959,407	508205,484
244	389960,331	508205,219
245	389964,194	508203,806
246	389965,832	508203,285
247	389981,685	508196,557
248	389978,664	508191,305
249	389977,514	508189,494
250	389973,646	508191,281
251	389974,302	508192,688
252	389974,092	508192,781
253	389976,218	508197,262
254	389964,971	508202,779
255	389960,385	508193,328
256	389970,298	508188,431
257	389971,321	508187,901
258	389972,670	508187,292
259	389975,233	508185,960

Nr. crt.	X	Y
260	389969,381	508178,056
261	389941,375	508192,119
262	389940,984	508188,705
263	389940,520	508187,257
264	389949,823	508182,422
265	389939,204	508164,545
266	389935,635	508165,665
267	389936,708	508167,526
268	389934,539	508167,099
269	389920,915	508169,282
270	389919,938	508162,734
271	389910,682	508164,123
272	389909,866	508159,053
273	389905,176	508154,240
274	389901,248	508149,637
275	389898,407	508145,504
276	389883,218	508155,458
277	389877,267	508142,542
278	389900,872	508127,592
279	389902,656	508126,482
280	389905,491	508124,495
281	389896,894	508111,693
282	389882,390	508120,992
283	389874,367	508109,357
284	389864,117	508115,835
285	389856,249	508103,193
286	389858,852	508101,897
287	389867,803	508096,160
288	389861,539	508087,275
289	389858,891	508088,901
290	389852,194	508077,478
291	389854,847	508076,093
292	389856,117	508075,265
293	389859,130	508073,300
294	389851,102	508061,197
295	389851,185	508061,150
296	389848,537	508057,590
297	389843,981	508051,465
298	389842,507	508048,938
299	389842,662	508048,831
300	389845,637	508047,096
301	389847,560	508045,974
302	389844,763	508042,296
303	389837,565	508032,832
304	389838,569	508032,111
305	389836,071	508028,485

Nr. crt.	X	Y
306	389838,695	508026,711
307	389837,056	508024,397
308	389838,501	508023,352
309	389833,986	508017,474
310	389833,802	508017,689
311	389826,414	507995,801
312	389798,655	507977,836
313	389728,690	508022,409
314	389724,140	508019,325
315	389723,462	508019,673
316	389725,258	508042,722
317	389712,481	508048,332
318	389713,058	508049,457
319	389719,920	508058,163
320	389707,791	508068,069
321	389705,916	508065,214
322	389696,491	508070,273
323	389690,957	508059,582
324	389681,451	508064,146
325	389686,975	508075,286
326	389689,041	508079,451
327	389678,974	508089,020
328	389675,809	508082,029
329	389671,046	508072,607
330	389664,360	508075,473
331	389666,400	508080,491
332	389661,873	508082,165
333	389659,925	508077,374
334	389654,611	508079,653
335	389651,841	508073,668
336	389650,226	508074,543
337	389648,168	508070,213
338	389646,498	508066,213
339	389642,996	508066,912
340	389641,680	508067,238
341	389644,459	508076,690
342	389646,286	508083,219
343	389641,566	508084,423
344	389642,077	508086,452
345	389636,655	508087,856
346	389636,843	508088,933

Nr. crt.	X	Y
347	389630,477	508090,359
348	389629,207	508084,842
349	389623,520	508086,724
350	389621,520	508080,909
351	389614,778	508083,592
352	389615,201	508084,700
353	389610,187	508086,665
354	389602,042	508066,534
355	389593,613	508067,805
356	389511,861	508074,462
357	389498,545	508091,482
358	389482,661	508118,027
359	389473,909	508137,637
360	389464,204	508166,852
361	389453,751	508202,564
362	389445,487	508208,692
363	389431,043	508221,298
364	389409,029	508222,375
365	389396,931	508214,539
366	389383,924	508223,704
367	389351,174	508224,817
368	389349,347	508226,426
369	389345,643	508240,944
370	389340,900	508252,014
371	389340,754	508253,097
372	389337,401	508296,988
373	389327,029	508301,014
374	389333,493	508310,968
375	389312,002	508324,541
376	389300,412	508329,493
377	389301,252	508331,542
378	389286,449	508337,861
379	389276,600	508343,614
380	389261,090	508350,350
381	389259,426	508350,858
382	389254,455	508352,866
383	389250,186	508353,911
384	389204,850	508371,760
385	389209,967	508386,905
386	389250,976	508472,178

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului educației naționale, interimar,
nr. 4.948/2019 privind organizarea și desfășurarea admiterii în învățământul liceal de stat
pentru anul școlar 2020—2021**

Având în vedere:

— prevederile art. 76 alin. (4), art. 94 alin. (2) lit. e) și ale art. 361 alin. (3) lit. d) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 42 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19;

— prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor);

— prevederile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.753/2011 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii în sistemul național de învățământ, cu modificările ulterioare;

— prevederile art. 1 pct. 6 lit. p) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, aprobată cu modificări și completări prin Hotărârea Parlamentului României nr. 5/2020,

în temeiul prevederilor art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației naționale, interimar, nr. 4.948/2019 privind organizarea și desfășurarea admiterii în învățământul liceal de stat pentru anul școlar 2020—2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 5 septembrie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (5¹) și (5²), cu următorul cuprins:

„(5¹) În procesul de admitere în învățământul liceal de stat pentru anul școlar 2020—2021, ședințele/acțiunile de instruire cu părinții și elevii pentru prezentarea procedurilor de admitere și a planului de școlarizare, precum și cele pentru completarea opțiunilor în fișele de înscriere de către absolvenții clasei a VIII-a și de către părinții acestora pot fi realizate în unitatea de învățământ sau prin mijloace electronice de comunicare (telefon, e-mail, videoconferință on-line etc.). Diriginții claselor a VIII-a au obligația de a informa și a oferi consultanță absolvenților clasei a VIII-a și părinților/reprezentanților legali ai acestora pe parcursul derulării acestor acțiuni.

(5²) Admiterea candidaților pe locurile speciale pentru romi se face computerizat, într-o sesiune distinctă, desfășurată conform Calendarului admiterii în învățământul liceal de stat pentru anul școlar 2020—2021, prevăzut în anexa nr. 1.”

2. La articolul 2, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Depunerea dosarelor de înscriere la unitățile de învățământ liceal la care au fost admiși candidații se realizează în perioada prevăzută în Calendarul admiterii în învățământul liceal de stat pentru anul școlar 2020—2021. La depunerea dosarului de înscriere, cartea de identitate (dacă este cazul) și certificatul de naștere se depun în copie certificată în conformitate cu originalul de către angajatul unității de învățământ investit cu astfel de competențe. Pentru realizarea unei planificări privind accesul persoanelor în unitatea de învățământ, în scopul depunerii dosarului de înscriere, părintele/reprezentantul legal trebuie să exprime intenția de depunere a dosarului, prin telefon sau e-mail, în prima zi

prevăzută în calendar pentru această etapă. Depunerea dosarelor se poate realiza și prin poștă, cu confirmare de primire, sau prin e-mail, documente scanate. În cazul transmiterii dosarelor prin mijloace electronice sau prin poștă, cartea de identitate și certificatul de naștere se depun în copie. Candidaților care au transmis dosarele de înscriere prin poștă sau e-mail li se va comunica, telefonic sau prin e-mail, situația înscrierii. În cazul transmiterii dosarelor prin mijloace electronice sau prin poștă, candidații/părinții/reprezentanții legali ai acestora au obligația de a prezenta în format fizic, în original sau în copie certificată în conformitate cu originalul, documentele care au stat la baza înscrierii în învățământul liceal, în termen de maximum două săptămâni de la începerea cursurilor. Prezentarea de înscrisuri false se pedepsește conform legii și atrage pierderea locului obținut prin fraudă.”

3. La articolul 2, alineatul (13¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13¹) Repartizarea absolvenților clasei a VIII-a menționați la alin. (12¹) se realizează de către comisia județeană de admitere/a municipiului București, după repartizarea candidaților care au susținut evaluarea națională, în ordinea descrescătoare a mediilor de absolvire a claselor V—VIII. Repartizarea se face conform unei proceduri stabilite de către comisia de admitere județeană/a municipiului București, publicată pe site-ul inspectoratului școlar și comunicată unităților de învățământ.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Probele de aptitudini organizate pentru admiterea în anul școlar 2020—2021 în liceele vocaționale se desfășoară în conformitate cu Metodologia de organizare și desfășurare și structura probelor de aptitudini pentru admiterea în liceele vocaționale, prevăzută în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) La profilurile artistic, sportiv, teologic și pentru specializarea filologie de la liceul Waldorf, aprecierea probelor de aptitudini se face prin note. Calculul mediei finale de admitere pentru acești candidați se face în conformitate cu prevederile pct. II din anexa nr. 2.

(3) La profilurile pedagogic și militar, aprecierea probelor de aptitudini se face pe bază de calificativ: admis sau respins.

(4) În cazul în care, după comunicarea rezultatelor la liceele/clasele la care s-au susținut probe de aptitudini, există candidați admiși care declară, în scris, că renunță la locul obținut pentru a participa la etapa de repartizare computerizată, pe locurile eliberate de aceștia pot fi admiși alți candidați care au susținut proba respectivă de aptitudini, în ordinea rezultatelor obținute la această probă.

(5) Rezultatele obținute de candidați la probele de aptitudini și la probele de limbă modernă sau maternă sunt recunoscute în orice județ sau în municipiul București în care aceștia optează să se înscrie pentru repartizarea computerizată, indiferent de județul sau sectorul din municipiul București în care candidații au susținut probele respective.”

5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Candidații care participă la admiterea în colegiile naționale militare ale Ministerului Apărării Naționale sunt recrutați, pe parcursul anului școlar 2019—2020, de birourile/oficiile de informare-recrutare județene/de sector al municipiului București și participă la activitatea de selecție organizată în centrele zonale de selecție și orientare ale Ministerului Apărării Naționale, conform calendarului admiterii în colegiile naționale militare stabilit prin reglementări proprii ale Ministerului Apărării Naționale.

(2) La profilul militar, calificativul admis sau respins prin care se apreciază proba de aptitudini reprezintă rezultatul selecției organizate în centrele zonale de selecție și orientare ale Ministerului Apărării Naționale.

(3) Calculul mediei de admitere pentru candidații care au obținut calificativul admis la aprecierea probelor de aptitudini se face în conformitate cu prevederile pct. 1 din anexa nr. 2.

(4) Pot participa la admiterea în învățământul preuniversitar liceal militar doar candidații care au obținut minimum media de admitere 6 (șase).

(5) Candidații care participă la admiterea în învățământul preuniversitar liceal militar sunt ierarhizați și repartizați computerizat, în limita cifrei de școlarizare aprobate pentru fiecare colegiu național militar, în ordine strict descrescătoare a mediei de admitere și pe baza opțiunilor din fișa de înscriere specifică.

(6) În cazul în care, după comunicarea rezultatelor la colegiile naționale militare, există candidați admiși care declară, în scris, că renunță la locul obținut, pe locurile eliberate de aceștia pot fi admiși alți candidați care au promovat proba de aptitudini, în ordinea strict descrescătoare a mediei de admitere și în funcție de opțiunile exprimate în fișa de înscriere, conform reglementărilor proprii ale Ministerului Apărării Naționale.”

6. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — Proba de verificare a cunoștințelor de limbă maternă, pentru candidații care nu au studiat în gimnaziu în limba maternă respectivă, pentru admiterea în anul școlar 2020—2021 în liceele care organizează clase cu predare în limbile minorităților naționale se organizează în conformitate cu Metodologia de organizare și desfășurare a probei de verificare a cunoștințelor de limbă maternă, pentru candidații care nu au studiat în gimnaziu în limba respectivă, pentru admiterea în anul școlar 2020—2021 în liceele care organizează clase cu predare în limbile minorităților naționale, prevăzută la pct. 1 din anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul ordin.”

7. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Proba de verificare a cunoștințelor de limbă modernă pentru admiterea în anul școlar 2020—2021 în clasele a IX-a cu program bilingv de predare a unei limbi moderne de circulație internațională se organizează în conformitate cu

Metodologia de organizare și desfășurare și structura probei de verificare a cunoștințelor de limbă modernă pentru admiterea în anul școlar 2020—2021 în clasele a IX-a cu program bilingv de predare a unei limbi moderne de circulație internațională, prevăzută la pct. 11 din anexa nr. 4.”

8. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Candidații care au urmat cursurile gimnaziale în limba maternă și au susținut evaluarea națională la limba și literatura maternă respectivă pot opta pentru stabilirea mediei la evaluarea națională fără a lua în calcul rezultatul la proba de limbă și literatură maternă. În acest sens, părinții sau reprezentanții legali ai acestor candidați completează o declarație, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentul ordin, semnată de părinte sau reprezentatul legal și de candidat, care însoțește fișa de înscriere în vederea repartizării computerizate și se depune la secretariatul unității de învățământ de proveniență în perioada prevăzută de calendar. Acești candidați, care au optat pentru stabilirea mediei la evaluarea națională fără a lua în calcul rezultatul la proba de limbă și literatură maternă, nu pot fi repartizați computerizat în învățământul liceal sau profesional în clase cu predare în limbile minorităților naționale.”

9. După articolul 6 se introduc două noi articole, articolele 6¹ și 6², cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — Comisiile de înscriere din unitățile de învățământ gimnazial îndeplinesc și atribuții legate de stabilirea rezultatelor la probele de aptitudini organizate pentru admiterea în anul școlar 2020—2021 în liceele vocaționale, respectiv la proba de verificare a cunoștințelor de limba modernă pentru admiterea în anul școlar 2020—2021 în clasele a IX-a cu program bilingv de predare a unei limbi moderne de circulație internațională, precum și atribuții privind completarea, semnarea și ștampilarea anexelor la fișele de înscriere și încărcarea informațiilor în aplicația informatică, conform prevederilor cuprinse în anexele nr. 3 și 4 la prezentul ordin și procedurilor elaborate de Comisia Națională de Admitere.

Art. 6². — Probele de aptitudini și proba de verificare a cunoștințelor de limba maternă, pentru candidații care nu au studiat în gimnaziu limba maternă respectivă, care, conform prevederilor anexei nr. 4, se susțin on-line, pot fi susținute fie la domiciliul candidatului, dacă acesta dispune de mijloacele electronice necesare sau cu ajutorul mijloacelor electronice puse la dispoziția candidatului de către unitatea de învățământ, la cererea acestuia, dacă acesta nu dispune de mijloacele electronice necesare, fie la unitatea de învățământ din care provine candidatului sau la domiciliu.”

10. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 7¹, cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — (1) Pentru absolvenții clasei a VIII-a din seria curentă și din seriile anterioare, internați în spital sau aflați în izolare, în contextul epidemiologic de infectare cu virusul SARS-CoV-2 și care, din această cauză, nu pot depune documentele necesare înscrierii și participării la etapele de admitere prevăzute în Calendarul admiterii pentru învățământul liceal de stat pentru anul școlar 2020—2021, precum și dosarul de înscriere la unitatea de învățământ liceal la care au fost admiși/repartizați computerizat, transmiterea și completarea documentelor se fac prin mijloace electronice. În această situație, părintele/reprezentantul legal transmite unității de învățământ și o declarație-tip pe propria răspundere, prevăzută în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentul ordin, cu privire la veridicitatea informațiilor introduse în fișa de înscriere și în celelalte documente transmise.

(2) La susținerea on-line a probelor de aptitudini, pentru specializările care prevăd acest tip de probe, respectiv a probei de verificare a cunoștințelor de limba maternă, de către

absolvenții prevăzuți la alin. (1), se aplică în mod corespunzător și prevederile procedurii speciale elaborate de către Ministerul Educației și Cercetării și Ministerul Sănătății pentru susținerea examenelor naționale în condiții de izolare.

(3) În situația în care candidatul nu dispune de mijloacele electronice necesare desfășurării activităților prevăzute la alin. (1) și (2), acestea sunt asigurate de către unitatea de învățământ din care provine candidatul.

(4) Situația excepțională menționată la alin. (1) trebuie să fie confirmată de către direcția de sănătate publică din județul/municipiul București în care candidatul se află în spital sau în izolare.”

11. Anexele nr. 1, 2 și 3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1, 2 și 3*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

12. După anexa nr. 3 se introduc trei noi anexe, anexele nr. 4, 5 și 6*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Comisiile de admitere județene/a municipiului București, comisiile de înscriere din unitățile de învățământ gimnazial, comisiile din centrele zonale și din centrele speciale de înscriere și comisiile de admitere din unitățile de învățământ

liceal au obligația aplicării întocmai a tuturor procedurilor referitoare la asigurarea securității sanitare a elevilor și a întregului personal implicat în desfășurarea admiterii în învățământul liceal de stat pentru anul școlar 2020—2021, prevăzute în ordinele comune emise de ministrul educației și cercetării și ministrul sănătății pentru stabilirea unor măsuri de prevenire și combatere a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2 în unitățile/instituțiile de învățământ, precum și a celor comunicate de către Comisia Națională de Admitere.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, orice alte prevederi contrare privind organizarea și desfășurarea admiterii în învățământul liceal de stat pentru anul școlar 2020—2021 se abrogă.

Art. IV. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul, Direcția generală infrastructură, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 21 mai 2020.
Nr. 4.317.

*) Anexele nr. 1—6 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

